

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Fratri Raynerio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

dro prædecessori nostro donatis, & de centum censualibus annuatim solvendis, es nescire professus veritatem, sed omnia discutienda nostro examini reservabas; nos volentes omnem ambiguitatem à tuo pectore penitus amovere, rescriptum inclytæ memoriæ Alphonfi patris tui, sicut in registro ejusdem prædecessoris nostri, cui donatio facta fuit, de verbo ad verbum invenimus, celsitudini tuæ præsentibus inclusum literis fideliter destinamus. Quocirca nobilitatem regiam rogamus attentius & moneamus quatenus parentum inhærens vestigiis, ut sicut es successor in regno, ita & voti successor existas, quæ pro salute sua pariter & suorum Christi Vicario concesserunt, liberaliter & sine difficultate qualibet perfolvas. ex quo, præter æternæ remunerationis præmium, temporaliter quoque tibi & regno tuo per apostolicæ sedis protectionem & gratiam multa provenire poterunt incrementa, neque contrarium posses sine offensa creatoris efficere: qui etsi de aliarum Ecclesiarum injuriis graviter offendatur, tanto gravius adversus eos qui apostolicæ sedis jura illicitè detinent commoveretur, quanto fortius peccare videntur qui ejus quæ caput est omnium & magistra, non sine præsumptione sacrilega jura invadere non formidant. Datum Laterani V. Idus Decembris.

FRATRI RAYNERIO.

Sicut nobis per tuas literas intimasti, carissimus in Christo filius noster illustris Rex Portugalliæ nuper nobis pro annuo censu quatuor unciarum auri, quas coram te recognovit, quingentos & quatuor morabatinos fratri A. magistro Hierosolymitani Hospitalis in Hispania nostro nomine assignavit, quos idem Hospitalarius nobis nuper sine diminutione transmisit. Super aliis verò de quibus idem Rex se nescire professus est veritatem, & quæ nostro examini discutienda commisit, per rescriptum donationis bonæ recordationis Alexandro Papæ prædecessori nostro factæ ab inclytæ memoriæ Alphonso patre ipsius Regis, quod ipsi nostris inclusum literis destinamus, eum reddimus certiorem. Tu autem eundem diligentius moneas & inducas ut sicut in regno ita & in voto patri succedens, oblatum Vicario Iesu

Christi sine qualibet diminutione perfolvat quod non posset sine grandi sacrilegio retinere. Datum ut supra.

ARCHIEPISCOPO LYNDEN.

Varum nos tenor literarum edocuit quòd fratres Hospitalis sancti Iohannis laici & illiterati ad partes illas mittuntur pro eleemosynis colligendis quas populus ex devotione pro sustentatione pauperum præfato loco mittere consuevit. Quia verò non sufficiunt per se loca omnia circumire, sibi Clericos, sacerdotes, laicos, etiam rudes, non religiofos, sed in nequitiiis exercitatos assumunt, eorum pectoribus crucis characterem imponentes. Cùmque gulæ & ebrietati deserviant, se valde inhonestos in aliis ostendentes, Clerum & populum graviter scandalizant, cùm ipsi laici prioratum fungantur officiis, & tam Clericis quàm sacerdotibus præponantur, & non solum Episcopis inobedientes existunt, verùm etiam quasdam immunitates, tanquam ab apostolica sede sibi indultas, præsumunt sibi temerè vindicare. Cùm enim in quadam Ecclesia baptismali eis à tuo prædecessore collata quidam nuper percutiens vicarium sacerdotem, ipsam Ecclesiam sanguinis effusione scædasset, usque ad reconciliationem divina ibidem interdixisti officia celebrari. Sed nihilominus ipsi divina in ea officia celebrarunt. Sacerdotes insuper undecunque venientes ad eos, de quorum etiam conversatione & ordinatione nulla certitudo prorsus habetur, ad divinum officium sibi celebrandum recipiunt, Episcoporum assensu minimè requisito. alios etiam Presbyteros ab officio suspensos per Episcopos suos pro suorum exigentia meritorum, iidem, cùm sint laici, ad officia restituunt exequenda. Quidam præterea cum uxoribus suis in domibus propriis commorantur, quos, eò quòd eis de suis aliquid conferunt annuatim, ita emancipare contendunt, ut aliis secundum leges terræ de sibi objectis respondere minimè teneantur. Verùm quia privilegium meretur amittere qui permissa sibi abutitur * libertate, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus si quos Clericos seu sacerdotes aut laicos à prædictis fratribus pro colligendis eleemosynis cruce falsò signatos inveneris, his à quibus ipsos missos fuisse

Epist. 450.
Ut eleemosynarum collectorum pij & boni ordinentur, rejectis illis qui populum offendebant.
Cap. Tuarum.
De privilegiis.

* In Tertia Col. laic. possitare